

Το άρθρο 6, της οδηγίας 92/50 έχει εφαρμογή μόνον αν υπάρχουν δημοσιευμένες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις οι οποίες απονέμουν στον προς τον η ανάθεση αποκλειστικό δικαίωμα επί του αντικειμένου της ανατεθείσας συμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 235 της 6.10.2007.

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2008 η Gateway, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 27 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-434/05, Gateway, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-57/08 P)

(2008/C 171/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Gateway, Inc. (εκπρόσωπος: C. R. Jones, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Fujitsu Siemens Computers GmbH

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-434/05,
- να δεχθεί στο σύνολό της την ανακοπή της ανααιρεσείουσας κατά της καταχωρίσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε στα ακόλουθα σφάλματα:

- α) Οι όροι «media gateway» και «gateway» έχουν πολύ συγκεκριμένη σημασία στην αγορά της τεχνολογίας της πληροφορικής και αναφέρονται σε ειδικές μορφές τεχνολογικών διατάξεων οι οποίες μετατρέπουν ένα πρωτόκολλο ή μορφότυπο σε άλλο. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι, όταν ο όρος «gateway» ενσωματώθηκε στο επίμαχο σήμα ως στοιχείο του σήματος αυτού, χρησιμοποιήθηκε για να προσδιορίσει περιγραφικά χαρακτηριστικά όλων των αγαθών ή υπηρεσιών που ανταποκρίνονται στις επίμαχες προδιαγραφές, ενώ στην πραγματικότητα κανένα από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το επίμαχο σήμα δεν χαρακτηρίζεται ως «media gateway» ή «gateway».
- β) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα προσδιόρισε το σχετικό κοινό ως αποτελούμενο από τους καταναλωτές που αγοράζουν μόνον

αγαθά και υπηρεσίες σχετικά με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και όχι από τους καταναλωτές όλων των αγαθών και υπηρεσιών που ανταποκρίνονται στις επίμαχες προδιαγραφές.

- γ) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι τα αντιτιθέμενα σήματα δεν εμφανίζουν οπτική, ηχητική ή εννοιολογική ομοιότητα.
- δ) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι το ζήτημα της υπάρξεως ομοιότητας μεταξύ δύο αντιτιθέμενων λεκτικών σημάτων πρέπει να εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι στη συνολική οπτική, ηχητική ή εννοιολογική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο λεκτικό σήμα κυριαρχεί το τμήμα εκείνο που αποτελούσε το προγενέστερο σήμα.
- ε) Το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιτιθέμενων σημάτων, δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τον διακριτικό χαρακτήρα που είχε αποκτήσει για το ενδιαφερόμενο κοινό το «gateway» ως προγενέστερο σήμα της ανααιρεσείουσας για αγαθά και υπηρεσίες σχετικά με ηλεκτρονικούς υπολογιστές.
- στ) Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το γεγονός ότι τα σήματα τα οποία έχουν είτε από την ίδια τους τη φύση είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, έντονα διακριτικό χαρακτήρα απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης από εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος.
- ζ) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα αποφάνθηκε ότι το «gateway» δεν έχει αυτοτελή διακριτικό χαρακτήρα εντός του επίμαχου σήματος.
- η) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα κυριαρχεί το τμήμα εκείνο που αποτελούσε το προγενέστερο σήμα.
- θ) Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα αξιολόγησε την οπτική, ηχητική και εννοιολογική εντύπωση που θα δημιουργούσε ενδεχομένως η λέξη «gateway» στον μέσο καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών σε περίπτωση ενσωματώσεώς της στο επίμαχο σήμα ως στοιχείου του σήματος αυτού.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof στις 2 Απριλίου 2008 — J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. κατά Hauptzollamt Bremen

(Υπόθεση C-134/08)

(2008/C 171/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείον: Hauptzollamt Bremen

Ανααιρεσίβλητη: J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2193/2003 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, για επιβολή πρόσθετων δασμών στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής⁽¹⁾, παρά το γράμμα της διατάξεως αυτής, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι πρόσθετος δασμός δεν επιβάλλεται επί εκείνων των εμπορευμάτων τα οποία αποδεδειγμένως, κατά τον χρόνο της για πρώτη φορά επιβολής πρόσθετων δασμών, ευρίσκοντο καθ' οδόν προς την Κοινότητα, χωρίς να υφίσταται δυνατότητα αλλαγής του τόπου προορισμού τους;

(¹) ΕΕ L 328, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2008 — Janko Rottmann κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-135/08)

(2008/C 171/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Janko Rottmann

Ανααιρεσίβλητο: Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο η νομική συνέπεια της απώλειας της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και των συνακόλουθων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών) η οποία επέρχεται όταν η καταρχήν νόμιμη κατά το εθνικό (γερμανικό) δίκαιο ανάκληση της πράξης απονομής της ιθαγένειας ενός κράτους μέλους (της Γερμανίας), πράξης της οποίας η έκδοση επιτεύχθηκε με απάτη, οδηγεί, λόγω της παράλληλης εφαρμογής της σχετικής με την ιθαγένεια νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους (της Αυστρίας), σε ανιθαγένεια — όπως εν προκειμένω στην περίπτωση του προσφεύγοντος, όπου δεν ανακτάται αυτόματα η αρχική αυστριακή ιθαγένεια;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το κράτος μέλος (η Γερμανία) που πολιτογράφησε τον πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σκοπεύει να ανακαλέσει την πράξη απονομής της ιθαγένειας, της οποίας η έκδοση επιτεύχθηκε με απάτη, την υποχρέωση, κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, να μην ανακαλέσει καθόλου ή να μην ανακαλέσει προσωρινά την εν λόγω πράξη, αν ή ενόσω η ανάκληση αυτή έχει την περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα νομική συνέπεια

της απώλειας της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και των συνακόλουθων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών), ή μήπως το άλλο κράτος μέλος (η Αυστρία) της προηγούμενης ιθαγένειας έχει την υποχρέωση, κατ' εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, να ερμηνεύει και να εφαρμόζει ή μάλιστα και να προσαρμόζει το εθνικό του δίκαιο κατά τρόπο ώστε να μην επέρχεται αυτή η νομική συνέπεια;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (Eesti Vabariik) στις 7 Απριλίου 2008 — Rakvere Lihakombinaat AS κατά Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(Υπόθεση C-140/08)

(2008/C 171/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Rakvere Lihakombinaat AS

Καθών: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει, σύμφωνα με την κατάσταση από 1ης Μαΐου 2004, να κατατάσσεται στον κωδικό ΣΟ 0207 14 10 ή στον κωδικό ΣΟ 0207 14 99, στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87⁽¹⁾ για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, το κατεψυγμένο διαχωρισμένο κρέας που αποκτάται με τη μηχανική αφαίρεση των ποδιών πουλερικών (ο όρος «διαχωρισμένο κρέας» ορίζεται για πρώτη φορά στον αριθμό 1.14 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004⁽²⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης);
2. Τα επόμενα ερωτήματα υποβάλλονται για την περίπτωση που το περιγραφόμενο στο ερώτημα 1.1 προϊόν πρέπει να καταταχθεί στον κωδικό ΣΟ 0207 14 10:
  - 2.1 Δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 4, παράγραφος 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1972/2003 της Επιτροπής ο καθορισμός του ύψους του πλεονάζοντος αποθέματος ενός επιχειρηματία κατά τρόπον ώστε αυτομάτως να αφαιρείται από το πλεονάζον [sic] απόθεμα (ως μεταβατικό απόθεμα) ο μέσος όρος του αποθέματος που διέθετε ο επιχειρηματίας την 1η Μαΐου των τεσσάρων τελευταίων ετών της δραστηριότητάς του πριν από την 1η Μαΐου 2004, μέσος όρος πολλαπλασιαζόμενος με τον συντελεστή 1, 2;